

Jälkiviisautta

”Kaikista paras ja imelin viisauden laji on jälkiviisaus, sillä alalla saadaan aikaan eniten”, mietti aikoinaan Konsta Pylkkänen.

Näin voidaan todeta MM-hiihtojen jälkimainingeissa. Varsinkin netikeskustelut ovat täynnä tietoa, miten Suomen naisten viestijoukkue olisi pitänyt valita. Nyt sen kirkkaimman mitalin veivät jollain ”turskien” kepulitempulla meidän rehellisten suomalaisten edestä norjalaiset.

Suomi putosi neljän suuren pohjoismaisten lajien mahtimaan eli Norjan, Ruotsin ja Venäjän kelkasta menestystä mitattaessa. Emme olleet edes keskisuuria, mutta vielä 14 mitalimaan joukossa tilaston hännillä. Se koettelee mitaleihin tottunutta kotikatsomoa. Mäki ja yhdistetty olivat murheellista katsottavaa kotkanlentoihin tottuneille.

Kantaa joutui ottamaan myös keuruulaislähtöinen Hiihtoliiton ja Maastohiihdon toiminnanjohtaja Mika Kulmala. Menestys oli heikompi kuin edellinen MM-hiihtojen pohjanoteeraus Falunista vuodelta 1993, jolloin ainoat mitalit toivat Marja-Liisa Kirvesniemi, hopeaa, ja Marjut Rolig, pronssia, perinteisen hiihtotavan 15 kilometriltä.

Mäen ja yhdistetyn menestymättömyyden yksi syy on surkea tilanne, jolloin esimerkiksi B-maa-joukkuetta ei ole pystytty valmentamaan entiseen tapaan.

Maastohiihdon tilanteesta ei taloutta voi syyttää. Harjoittelua ei ole kielletty. Peiliin katsominen voisi auttaa parhaiten, kuten Mietaa tapaa sanoa: **”Tässä lajissa on ihminen viisaimmillaan”**

Kun urheilija menestyy ansio on hänen, jos ei, katsotaan valmentajaan. Näinhän se on jääkiekossakin. Kriitikki yksin Magnar Dalenia kohtaan on kohtuuton. Jokaisella maajoukkueen urheilijalla on henkilökohtainen valmentaja. Listalta löytyy Niclas Grön, Toni Roponen, Matti Haavisto, Reijo Jylhä, Jari Karinkanta, Heikki Pusa, Ville Nousiainen, Olli Ohtonen jne. Saarisella on ”mentoreita”.

Päävalmentaja vastaa kokonaisuudesta, leireistä, leiriohjelmista, leiriharjoittelun valvonnasta, testauksista, suksihuollosta, matkoista, majoituksista, kilpailijavalinnoista. Vastatkoon Dalen Sotshiin asti kokonaisuudesta, mutta parantakoon kommunikaatiota henkilökohtaisten valmentajien kanssa, jotka pyrkivät kalifiksi kalifin paikalle.

Tuntuu tutulta. Olin 1980-luvulla ryhmävalmentaja, mutta en kenenkään noin 12 urheilijan henkilökohtainen valmentaja.

P.S. Yhteydenpitoa sisämaahan ja maastohiihdon yhtenäisen suomalaisen linjan löytämistä parantaisi lajipäällikön palkkaaminen, jos varat sallivat.

Kirjoittaja on vuosikymmeniä urheilua seurannut tarkkailija.

Anssi Pentsinen edusti MM-Val di Fiemmessä keskisuomalaisseurojen hiihtoa. Sprinteissä oli epäonnea kaatumisineen, mutta karshintahiihdon kolmas sija osoitti, että potentiaalia on. Ensi vuodeksi Sotshiin kestävyystasot on saatava lähemmäs Emil Jönssonina.